

4. Kas direktiivi 98/59/EÜ artikli 2 lõikega 4 koosmõjus lõike 3 punktiga a ja punkti b alapunktiga i ning lõikega 1 on kooskõlas panna töötajatele, kes pöörduvad kollektiivse koondamise raames toimunud töölepingu ülesütlemise otsuse tühiseks tunnistamiseks kohtusse, tuginedes sellele, et töölepingut üles ütlev tööandja ei ole töötajate esindajatega nõuetekohaselt konsulteerinud, põhjendamiskohustus ja tõendamiskoormis, mis läheb ettevõtja kontrollivat mõju tõendavate asjaolude esitamisest kaugemale?

5. Kui neljandale küsimusele vastatakse jaatavalt:

Milliseid täiendavaid põhjendamis- ja tõendamiskohustusi võib töötajatele sellisel juhul eespool nimetatud sätete alusel panna?

⁽¹⁾ EÜT 1998, L 225, lk 16; ELT eriväljaanne 05/03, lk 327.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal d'instance de Limoges (Prantsusmaa) 6. veebruaril 2017 –
Banque Solfea SA versus Jean-François Veitl**

(Kohtuasi C-63/17)

(2017/C 144/32)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal d'instance de Limoges

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Banque Solfea SA

Kostja: Jean-François Veitl

Eelotsuse küsimus

Kui krediidi kulukuse määr on 6,75772%, siis kas 16. veebruari 1998. aasta direktiivist 98/7/EÜ⁽¹⁾ ja 23. aprilli 2008. aasta direktiivist 2008/48/EÜ⁽²⁾ tulenev eeskiri, mis näeb ette: „Arvutuse tulemus esitatakse vähemalt ühe kümnendkoha täpsusega. Kui järgmisel kümnendkohal olev number on 5 või suurem kui 5, suurendatakse selle konkreetse kümnendkoha numbrit ühe võrra“ (prantsuskeelses versioonis: „Le résultat du calcul est exprimé avec une exactitude d'au moins une décimale. Si le chiffre de la décimale suivante est supérieur ou égal à 5, le chiffre de la première décimale sera augmenté de 1“), võimaldab õigeks lugeda märgitud krediidi kulukuse määra 6,75%?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 1998. aasta direktiiv 98/7/EÜ, millega muudetakse direktiivi 87/102/EMÜ liikmesriikide tarbijakrediiti käsitlevate õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta (EÜT 1998, L 101, lk 17; ELT eriväljaanne 15/04, lk 36).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiiv 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ (ELT 2008, L 133, lk 66).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 6. veebruaril 2017 – Oftalma
Hospital Srl versus C.I.O.V. – Commissione Istituti Ospitalieri Valdesi, Regione Piemonte**

(Kohtuasi C-65/17)

(2017/C 144/33)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Oftalma Hospital Srl

Vastustajad: C.I.O.V. – Commissione Istituti Ospitalieri Valdesi, Regione Piemonte

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiivi 92/50/EMÜ⁽¹⁾ artiklit 9, mis näeb ette, et lepingud, mille objektiks on I B lisas loetletud teenused, sõlmitakse kooskõlas artiklitega 14 ja 16, tuleb tõlgendada nii, et neile lepingutele kehtivad siiski sellised põhimõtted nagu asutamisevabaduse ja teenuste osutamise vabaduse, võrdse kohtlemise ja kodakondsuse alusel diskrimineerimise keelu, läbipaistvuse ja diskrimineerimiskeelu põhimõte, mis on ette nähtud [EÜ] artiklites 43, 49 ja 86?
2. Kui esimese küsimuse vastus on jaatav, siis kas direktiivi 92/50/EMÜ artiklit 27, mis näeb ette, et läbirääkimistega menetluse korral ei tohi nende taotlejate arv, kellega läbirääkimisi alustatakse, olla väiksem kui kolm, tingimusel et sobivaid kandidaate on piisavalt, tuleb tõlgendada nii, et see kehtib ka hankelepingute kohta, mille esemeks on direktiivi I B lisas loetletud teenused?
3. Kas direktiivi 92/50/EMÜ artikkel 27, mis näeb ette, et läbirääkimistega menetluse korral ei tohi nende kandidaatide arv, kellega läbirääkimisi alustatakse, olla väiksem kui kolm, tingimusel et sobivaid kandidaate on piisavalt, keelab kohaldada liikmesriigi õigusnorme, mis enne Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ⁽²⁾ vastuvõtmist sõlmitud hankelepingute korral, mille esemeks on direktiivi I B lisas loetletud teenused, ei taga läbirääkimistega menetluse korral avatust konkurentsile?

⁽¹⁾ Nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiiv 92/50/EMÜ, millega kooskõlastatakse riiklike teenuslepingute sõlmimise kord (EÜT L 209, lk 1; ELT eriväljaanne 06/01, lk 322).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiiv 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta (EÜT L 134, lk 114; ELT eriväljaanne 06/07, lk 132).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesarbeitsgericht (Saksamaa) 9. veebruaril 2017 – IR versus JQ

(Kohtuasi C-68/17)

(2017/C 144/34)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesarbeitsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kostja, apellatsioonkaebuse esitaja ja kassatsioonkaebuse esitaja: IR

Hageja, vastustaja apellatsioonimenetluses ja vastustaja kassatsioonimenetluses: JQ

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ⁽¹⁾, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel (direktiiv 2000/78/EÜ), artikli 4 lõike 2 teist lõiku tuleb tõlgendada nii, et kirik võib sellisele organisatsioonile, nagu käesoleva kohtuasja kostja, seada siduva kohustuse eristada juhtival ametikohal töötavatele isikutele esitatud lojaalse ja heas usus käitumise nõude puhul töötajaid, kes kuuluvad kirikusse, ja selliseid töötajaid, kes ei kuulu kirikusse või kuuluvad mõnda muusse kirikusse?